

ไต้หวัน
(Republic of China)

เมืองหลวง ไทเป

ที่ตั้ง เป็นเกาะในทะเลจีนใต้ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจีน ตรงข้ามมณฑลฝูเจี้ยน บริเวณเส้นละติจูดที่ 25 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 121 องศาตะวันออก มีช่องแคบไต้หวันซึ่งกว้างประมาณ 130 กม. ยาว 220 กม. คั่นอยู่ พรมแดนด้านเหนือใกล้ญี่ปุ่น ทางใต้ใกล้ฟิลิปปินส์ ตะวันออก คือ มหาสมุทรแปซิฟิกและทะเลจีนใต้ เกาะไต้หวันมีความยาวจากเหนือ-ใต้ประมาณ 400 กม. และกว้างสุดจากตะวันออก-ตะวันตก 145 กม.

อาณาเขต ประกอบด้วยหมู่เกาะใต้หวัน หมู่เกาะเผิงหู หมู่เกาะคินเหมิน และมัตสึ (หม่าจู) พื้นที่รวมประมาณ 36,000 ตร.กม. ใกล้เคียงกับเนเธอร์แลนด์

ภูมิประเทศ 2 ใน 3 ของพื้นที่เป็นภูเขาที่ลาดลงเป็นที่ราบทางตะวันตก โดยมีเทือกเขาขนาดใหญ่และขนาดกลางทอดตัวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ของตัวเกาะ ยอดเขาสูงสุด คือ ยอดเขาหยกหรือยูซัน สูง 3,952 ม. มีแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว มีพื้นที่เพาะปลูก 24%

ภูมิอากาศ สภาพอากาศเป็นกึ่งโซนร้อน ฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่า 15 องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 25-28 องศาเซลเซียส อากาศโดยทั่วไปทางตอนใต้ร้อนกว่าทางตอนเหนือ ปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมากเฉลี่ย 2,580 มม.ต่อปี บริเวณที่มีฝนตกชุก คือ บริเวณตอนเหนือของเกาะ และยังคงเผชิญกับพายุไต้ฝุ่นและแผ่นดินไหวเสมอ

ประชากร 23.78 ล้านคน (ปี 2563) เป็นชาวใต้หวัน 84% จีนแผ่นดินใหญ่ 14% ชาวเขา/พื้นเมือง 2% ชาวใต้หวันมีอายุเฉลี่ย 76.41 ปี

ศาสนา ผสมผสานระหว่างพุทธ ขงจื้อ และเต๋า 93% คริสต์ 4.5% และอื่น ๆ 2.5%

ภาษา ภาษาจีนกลางเป็นภาษาราชการ ภาษาท้องถิ่น คือ ใต้หวัน และฮักกา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือของประชาชน 98.5% จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 88% ใต้หวันปฏิรูประบบการศึกษาในช่วงทศวรรษ 2000 (ปี 2543-2552) เพื่อยกระดับการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา และการศึกษาทางการช่างเป็นมหาวิทยาลัย ใต้หวันมีมหาวิทยาลัย 164 แห่ง วิทยาลัย 149 แห่ง วิทยาลัยวิชาชีพ 15 แห่ง มี Academy Sinica หรือบัณฑิตยสภาเป็นสถาบันวิจัยที่มีชื่อเสียงที่สุดของใต้หวัน มีสถาบันต่าง ๆ ในสังกัด 24 แห่ง และศูนย์วิจัย 3 แห่งใน 3 สาขา ได้แก่ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีววิทยา และมนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์สังคม ทำให้มหาวิทยาลัยของใต้หวันมีจำนวนเกินอุปสงค์และมีการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของตลาด อย่างไรก็ตาม จำนวนอัตราการเกิดต่ำส่งผลให้ผู้เข้าเรียนระดับอุดมศึกษาลดลง 32% จากเดิม 271,108 คน เป็น 184,000 คน

การก่อตั้งประเทศ หลังจากกองทัพของ พล.อ. เจียงไคเช็คพ่ายแพ้สงครามกลางเมืองให้แก่พรรคคอมมิวนิสต์จีน ชาวจีนประมาณ 2 ล้านคน อพยพไปตั้งถิ่นฐานในใต้หวันเมื่อ ต.ค.2492

วันชาติ 10 ต.ค.

การเมือง ประธานาธิบดีเป็นผู้นำประเทศ ผู้นำกองทัพ และเป็นตัวแทนของชาติในการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศ มีอำนาจสั่งการ นรม. ซึ่งเป็นผู้นำสภาบริหาร (ครม.) ประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งได้อีกเป็นสมัยที่ 2

โครงสร้างการปกครองรัฐธรรมนูญได้หั่นแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็น 5 สภา (The Five Yuans) ได้แก่ 1) สภาบริหาร (The Executive Yuan) 2) สภานิติบัญญัติ (The Legislative Yuan) 3) สภาตุลาการ (The Judicial Yuan) 4) สภาตรวจสอบและคัดเลือก (The Examination Yuan) และ 5) สภาควบคุม (The Control Yuan) ทั้ง 5 สภามีอำนาจการบริหารประเทศสูงสุด

สภาบริหาร : (The Executive Yuan หรือ ครม.) มี นรม. เป็นประธานรับผิดชอบการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลมีการจัดองค์กรย่อย 3 ระดับภายใต้สภาบริหาร คือ 1) คณะมนตรีสภาบริหาร (Executive Yuan Council) คือ ครม. 2) องค์กรบริหาร (Executive Organizations) คือ กระทรวงและคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง 3) หน่วยงานขึ้นตรง (Subordinate Departments) รวมไปถึงสำนักงานงบประมาณ กรมบัญชีกลาง สำนักงานสถิติ กรมประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการพิเศษอื่น ๆ และคณะกรรมการเฉพาะกิจ

สภานิติบัญญัติ : (The Legislative Yuan) เป็นตัวแทนของประชาชนในการออกกฎหมายและควบคุมการทำงานของสภาบริหาร ผู้แทนของสภานิติบัญญัติมาจากการเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี สภานิติบัญญัติมีสมัยประชุมปีละ 2 ครั้ง และมีอำนาจในการออกกฎหมายทั่วไป การรับรองคำสั่งฉุกเฉิน การตรวจสอบร่างรัฐบัญญัติงบประมาณ และการตรวจสอบรายงานทางบัญชี การรับรองรัฐบัญญัติที่ออกโดยกฎอัยการศึก และการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

สภาตุลาการ : (The Judicial Yuan) ดูแลระบบตุลาการของประเทศ ทั้งนี้ ระบบตุลาการของไต้หวันมีศาลชั้นต้น (The District Court) ศาลอุทธรณ์ (The High Court) และศาลฎีกา (The Supreme Court) สภาตุลาการเป็นองค์กรด้านตุลาการสูงสุดของประเทศโดยควบคุมกระทรวงยุติธรรม ศาลฎีกา ศาลฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการระเบียบวินัยข้าราชการ สภาตุลาการมีประธาน รองประธานและตุลาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ 17 คน ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาควบคุม

สภาตรวจสอบและคัดเลือก : (The Examination Yuan) ดูแลและจัดระบบกิจการพลเรือน รับผิดชอบในการสอบสวน การแต่งตั้ง การคัดเลือก การใช้จ่ายเงินของข้าราชการในสังกัดของรัฐบาล

สภาควบคุม : (The Control Yuan) สภาควบคุมเป็นฝ่ายควบคุมสูงสุดของชาติ มีสิทธิในการให้ความคิดเห็น การพิจารณาความผิดของข้าราชการ การตักเตือน การลงโทษ และการตรวจสอบบัญชี สภาควบคุมมีอำนาจในการถอดถอน จนท. ของรัฐ

เศรษฐกิจ ไต้หวันมีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉพาะการส่งออกอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล และปิโตรเคมี เศรษฐกิจไต้หวันมีจุดแข็งที่สำคัญจากนโยบายทางการเงินระดับมหภาค สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การกำกับดูแลที่โปร่งใส และมีเงินสำรองระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 5 ของโลก ถัดจากจีน ญี่ปุ่น ซาอุดีอาระเบีย และสวิตเซอร์แลนด์ ขณะที่นโยบายของประธานาธิบดีไช่ อิงเหวิน ให้ความสำคัญลำดับแรกกับการพัฒนาและปรับเปลี่ยนโครงสร้าง

ทางเศรษฐกิจเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการมุ่งส่งเสริมนโยบาย New Southbound เพื่อกระชับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศในอาเซียนและเอเชียใต้มากขึ้น

อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจใต้หวันพึ่งพาการส่งออกเป็นหลัก ทำให้ได้รับผลกระทบจากการที่อุปสงค์ทั่วโลกลดลง และความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดระหว่างจีนกับใต้หวัน ประกอบกับใต้หวันมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอัตราการเกิดต่ำ การเพิ่มสูงขึ้นของผู้สูงอายุและอัตราการว่างงานของคนรุ่นใหม่ ส่งผลให้ใต้หวันมีแนวโน้มการขาดแคลนแรงงานในอนาคต และการลดลงของอุปสงค์และจัดเก็บภาษีของภาครัฐ ทั้งนี้ อัตราผู้สูงอายุของใต้หวันเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้น 20% ของประชาชนทั้งหมดภายในปี 2568

ภาคบริการการคิดเป็น 62.1%

ภาคอุตสาหกรรมคิดเป็น 36%

ภาคการเกษตรคิดเป็น 1.8%

สกุลเงิน : ดอลลาร์ใต้หวัน อัตราแลกเปลี่ยน 28.54 ดอลลาร์ใต้หวัน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ หรือ 1 ดอลลาร์ใต้หวัน : 1.07 บาท (พ.ย.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 610,872 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.97%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 65,141 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

ดุลการค้า : เกินดุล 43,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 25,893 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 11.5 ล้านคน (ก.ย.2563)

อัตราการว่างงาน : 3.83% (ก.ย.2563)

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 0.6%

มูลค่าการส่งออก : 329,194 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

สินค้าส่งออกสำคัญ : สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ บีโตร์เคมี ยานยนต์และส่วนประกอบ เรือ อุปกรณ์สื่อสารแบบ ไร้สาย จอแสดงผลแบบแบน เหล็ก พลาสติก คอมพิวเตอร์

คู่ค้าส่งออกสำคัญ : จีน ฮองกง สหรัฐฯ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น

มูลค่าการนำเข้า : 285,694 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

สินค้านำเข้าสำคัญ : น้ำมัน เซมิคอนดักเตอร์ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน เหล็ก คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารแบบ ไร้สาย ยานยนต์ สารเคมี สิ่งทอ

คู่ค้านำเข้าสำคัญ : จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป สหรัฐฯ เกาหลีใต้

การทหาร สถาบัน Global Firepower จัดให้กองทัพใต้หวันมีขีดความสามารถอันดับที่ 26 จาก 136 ประเทศ ในปี 2563 โดยคาดการณ์ว่ากองทัพใต้หวันมีกำลังพล 1,822,000 นาย โดยเป็นกองปฏิบัติการที่ 165,000 นาย

และกองกำลังทหารสำรอง 1,657,000 นาย กองทัพได้หันมุ่งเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถทางทหารเพื่อป้องกันภัยคุกคามและสิทธิในการปกป้องตนเองในอนาคต ซึ่งในปี 2564 งบประมาณทางการทหารเพิ่มขึ้น 10.2% หรือ 15,420 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสนับสนุนการเตรียมการรบและเสริมสร้างกำลังทหาร

ทบ.กำลังพล 200,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถังหลัก 1,100 คัน และปืนใหญ่ 1,600 กระบอก ทบ.กำลังพล 45,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือดำน้ำ 4 ลำ เรือฟริเกต 22 ลำ เรือพิฆาต 4 ลำ ทอ.กำลังพล 45,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ 384 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง 19 เครื่อง และเครื่องบินสำหรับภารกิจพิเศษ 25 เครื่อง

ได้หันกำลังเจรจาจัดทำข้อตกลงจัดซื้ออาวุธจากสหรัฐฯ มูลค่า 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ได้แก่ ระเบิดซีปนาวุธนำวิถี และยานอากาศยานไร้คนขับ รวมทั้งการเปิดศูนย์ซ่อมบำรุงเครื่องบิน F-16 แห่งใหม่ที่ไต้หวัน ด้วยความร่วมมือระหว่างบริษัท Aerospace Industrial Development ของไต้หวันกับบริษัท Lockheed Martin ของสหรัฐฯ เพื่อเป็นศูนย์กลางซ่อมบำรุงเครื่องบิน F-16 ในภูมิภาคเอเชียที่หลายประเทศในภูมิภาคมีประจำการ รวมทั้งไต้หวันที่จะรับมอบจากสหรัฐฯ รวมทั้งสิ้น 66 เครื่องในปี 2569

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาด้านความมั่นคงของไต้หวัน คือ 1) ภัยคุกคามจากกองทัพจีนที่มีต่อไต้หวัน โดยจีนนำสรรพาวุธมาประจำการในมณฑลฝูเจี้ยนและเจียงซีซึ่งอยู่ตรงข้ามกับด้านตะวันตกของไต้หวัน เนื่องจากจีนยังคงเห็นว่าไต้หวันเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของจีนที่รอการผนวก 2) ภัยคุกคามทางทะเล จากการอ้างอำนาจอธิปไตยเหนือหมู่เกาะในทะเลจีนใต้และทะเลจีนตะวันออก 3) ภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยไต้หวันอ้างว่าเป็นการจารกรรมจากจีนที่มุ่งโจมตีเว็บไซต์หน่วยงานรัฐและพนักงานของรัฐ เพื่อจารกรรมข้อมูลทางการไต้หวัน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ไต้หวันเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ADB, APEC, BCIE, ICC, IOC, ITUC, PGEC, PECC, WFTU และ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไต้หวันมีความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสูง เนื่องจากรัฐบาลสนับสนุนและทุ่มเทงบประมาณด้านการศึกษามาก ทำให้ไต้หวันเป็นผู้ผลิตสินค้าประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศชั้นนำของโลก และจำนวนการจดทะเบียนสิทธิบัตรต่าง ๆ เป็นรองเพียงสหรัฐฯ เยอรมนี และญี่ปุ่น อีกทั้งมีขีดความสามารถในการแข่งขันอันดับที่ 15 ของโลก บทบาทสำคัญของรัฐบาลในการสนับสนุนธุรกิจด้านเทคโนโลยีขั้นสูงต่าง ๆ คือ การให้คำปรึกษาและจัดหาสิ่งจูงใจในการลงทุน รวมทั้งจัดตั้งกองทุนสำหรับการตั้งศูนย์ส่งเสริมธุรกิจเกือบ 100 แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย เฉพาะอย่างยิ่งสถาบันวิจัยเทคโนโลยี (Industrial Technology Research Institute-ITRI) ที่ได้รับการยกย่องในการเป็นผู้นำของโลกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ไต้หวันมุ่งเน้นการพัฒนาวิทยาศาสตร์ ทั้งงานวิจัยและการพัฒนาใน 7 สาขาหลัก คือ อุตสาหกรรมชีวภาพและเภสัชกรรม อุตสาหกรรมพลังงานสีเขียว อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลที่ทันสมัย

อุตสาหกรรมอาหาร การพัฒนาให้เมือง Taoyuan เป็นศูนย์กลางเทคโนโลยี เกษตรกรรมแนวใหม่ และ เศรษฐกิจหมุนเวียน นอกจากนี้ ไต้หวันยังมุ่งกระชับความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์กับประเทศในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ โดยจัดตั้งศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ใน 9 ประเทศตั้งแต่ปี 2560 ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เมียนมา ศรีลังกา และอินเดีย เพื่อมุ่งเน้นการแลกเปลี่ยน ในด้านการทำน้ำสะอาด ระบบสาธารณสุขอัจฉริยะ การรักษาสีงแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับมนุษย์ ความร่วมมือดังกล่าวเป็นโอกาสให้แสดงถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ของไต้หวัน และยังส่งเสริมให้นักวิจัยไต้หวันทำการวิจัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นไปตาม นโยบายมุ่งใต้ใหม่ (New Southbound Policy) ของรัฐบาล ที่มุ่งส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาค ไต้หวันหวังว่าจะนำผลลัพธ์จากการวิจัยร่วมกันข้างต้นไปพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็น ผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างไต้หวันกับประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะด้านการป้องกันภัยพิบัติ อุปกรณ์และ บริการทางการแพทย์ และการเกษตรอัจฉริยะ

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 37 แห่ง ใช้การได้ดี 35 แห่ง ท่าอากาศยานสำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติไต้หวันเถาหยวน (เดิมชื่อท่าอากาศยานนานาชาติเจียงไคเช็ค) เส้นทางรถไฟ 1,597 กม. เส้นทางถนน 42,520 กม. มีระบบการขนส่งมวลชนที่ทันสมัยและมีรถไฟความเร็วสูง การโทรคมนาคม : โทรศัพท์ พื้นฐาน 13.77 ล้านเลขหมาย และโทรศัพท์เคลื่อนที่ 29.68 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ 886 ใช้ระบบดิจิทัล ทั้งหมด โทรทัศน์ 75 ช่อง สถานีวิทยุ 170 สถานี ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 20.60 ล้านคน รหัสอินเทอร์เน็ต .tw

การเดินทาง สายการบินไทยที่บินตรงไปไต้หวัน คือ การบินไทย และไทยไลอ้อนแอร์ สายการบินไต้หวัน ที่ บินตรงมาไทย คือ ไชน่าแอร์ไลน์ส (สายการบินประจำชาติของไต้หวัน) อีวีเอแอร์ และไทเกอร์แอร์ ระยะเวลา ในการบิน 3 ชม. 45 นาที เวลาที่ไต้หวันเร็วกว่าไทย 1 ชม.

สถานะของไต้หวันในประชาคมโลก จีนถือว่าไต้หวันเป็นมณฑลหนึ่งของจีน และมีนโยบายรวมไต้หวัน เข้ากับจีนเหมือนฮ่องกงและมาเก๊า (ปัจจุบันเป็นเขตบริหารพิเศษของจีนหลังจากสหราชอาณาจักรและโปรตุเกส ส่งมอบคืนให้จีนเมื่อปี 2540 และปี 2542 ตามลำดับ) จึงกำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ทางการทูต กับจีนต้องยึดมั่น “นโยบายจีนเดียว” คือ ถือว่าไต้หวันเป็นส่วนหนึ่งของจีน ทำให้ไต้หวันมีความสัมพันธ์กับ ประเทศต่าง ๆ ในโลกเพียง 15 ประเทศ (เบลีส เฮติ นิการา กัว เซนต์คิตส์และเนวิส เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์ กัวเตมาลา ฮอนดูรัส ปารากวัย เซนต์ลูเชีย เอสวาตินี นครรัฐวาติกัน ปาเลา ตูวาลู หมู่เกาะมาร์แชลล์ และนาอูรู) ขณะที่ประเทศที่มีสถานทูตประจำอยู่ในไทเป ได้แก่ เบลีส กัวเตมาลา เฮติ ฮอนดูรัส นิการา กัว ปารากวัย เอสวาตินี หมู่เกาะมาร์แชลล์ ปาเลา และนครรัฐวาติกัน ไต้หวันไม่มี สอท.ในไทย โดยทางปฏิบัติ สำนักงาน เศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเปประจำประเทศไทย (Taipei Economic and Cultural Office in Thailand) มีภารกิจเทียบเท่ากับสถานทูตของไต้หวันในไทย

ไต้หวันมีข้อตกลงทางการค้ากับหลายประเทศ ไต้หวันลงนามข้อตกลงทางการค้าเสรีกับปานามา (ปี 2546) กัวเตมาลา (ปี 2549) เอลซัลวาดอร์และฮอนดูรัส (ปี 2550) โดยข้อตกลงการค้าเสรีกับปานามาและเอลซัลวาดอร์ยังคงดำเนินการ แม้ทั้งสองประเทศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับไต้หวัน นอกจากนี้ ไต้หวันมีข้อตกลงความร่วมมือกับจีน (Economic Cooperation Framework Agreement-ECFA) (ปี 2553) ข้อตกลงการค้าเสรีกับนิวซีแลนด์ (ปี 2556) สิงคโปร์ (ปี 2556) ปารากวัย (ปี 2562) เอสวาตีนี (ปี 2562)

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) นโยบายความสัมพันธ์ไต้หวันกับจีน โดยเฉพาะจีนเพิ่มแรงกดดันไต้หวัน เช่น การกีดกันไต้หวันจากการประชุมระหว่างประเทศต่าง ๆ หรือแย้งชิงพันธมิตรทางการทูตจากไต้หวัน การคว่ำบาตรบริษัทสหรัฐฯ ที่ค้าอาวุธกับไต้หวัน
- 2) การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ กับไต้หวันในด้านการทหาร โดยเฉพาะความร่วมมือภายใต้ Taiwan Travel Act ความเคลื่อนไหวดังกล่าวจะทำให้จีนไม่พอใจและอาจกระทบความสัมพันธ์จีน-สหรัฐฯ และการผลักดันข้อตกลงการค้าเสรีกับสหรัฐฯ
- 3) ไต้หวันพยายามเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ทั้งในและนอกภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะนโยบาย New Southbound ที่มุ่งขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศในอาเซียน เอเชียใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เพื่อลดการพึ่งพาจีน
- 4) การพัฒนาวัคซีนป้องกันโรค COVID-19
- 5) การฟื้นฟูเศรษฐกิจภายหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

ความสัมพันธ์ไทย-ไต้หวัน

ไทยยึดหลักการจีนเดียวในการดำเนินความสัมพันธ์กับไต้หวัน ทำให้รัฐบาลไม่มีความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับไต้หวัน แต่ยังมีความสัมพันธ์ในด้านเศรษฐกิจ วิชาการ และสังคม ส่วนภาคเอกชน ได้แก่ Joint Economic Cooperation between Chinese National, Association of Industry & Commerce (CNAIC) และ Federation of Thai Industries (FTI) (ม.ค.2532)

การค้าทวิภาคี ม.ค.-ก.ย.2563 ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 10 ของไต้หวัน มูลค่าการค้ารวม 8,731 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 4.02% จากช่วงเดียวกันของปี 2562 ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้าไต้หวัน 3,178 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยนำเข้าจากไต้หวัน 5,954 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ลดลง 3.23%) ไทยส่งออกไปไต้หวัน 2,776 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ลดลง 5.68%) สินค้านำเข้าของไทยที่สำคัญ ได้แก่ ไอซีบอร์ด เครื่องจักรไฟฟ้า สินค้าประมง เหล็กกล้า ชิ้นส่วนจักรยานยนต์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และสิ่งทอ สินค้าส่งออกของไทยที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์โลหะ และยางพารา

การท่องเที่ยว ประเทศไทยและคนไทยเป็นที่ชื่นชอบของชาวไต้หวันในทุกๆระดับ เนื่องจากความใกล้ชิดด้านเชื้อชาติ วัฒนธรรม และศาสนาพุทธ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากโรค COVID-19 ทำให้เมื่อ ม.ค.

ก.ย.2563 ชาวไต้หวันเดินทางมาท่องเที่ยวไทยเพียง 119,266 คน ลดลง 80% จากช่วงเดียวกันของปี 2562 ส่วนชาวไทยไปไต้หวัน 58,317 คน ลดลง 78.75% จากช่วงเดียวกันของปี 2562

แรงงาน ไต้หวันเป็นตลาดแรงงานสำคัญอันดับ 1 ของไทย เมื่อ ก.ย.2563 มีแรงงานไทยในไต้หวัน 55,498 คน และมีคนไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานในไต้หวันระหว่าง ม.ค.-ก.ย.2563 รวม 6,335 ซึ่งสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ของจำนวนคนที่ได้รับอนุญาตทั้งหมด ขณะที่ในปี 2563 ทางกรไต้หวันจะรับแรงงานไทยเพิ่มขึ้น 20,120 คน ซึ่งเป็นจำนวนสูงสุดเมื่อเทียบกับแรงงานต่างชาติอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นสาขาอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงานประเภทควบคุมเครื่องจักรและประกอบชิ้นส่วน ขณะที่มิชาวไต้หวันเดินทางมาไทยเพื่อติดต่อค้าขายและลงทุนประมาณ 150,000 คน ส่วนมากเป็นนักธุรกิจ ปัจจุบันมีคนไทยพำนักในไต้หวัน 62,018 คน (ส.ค.2563)

ด้านวิชาการ ไทยและไต้หวันมีความร่วมมือด้านวิชาการครอบคลุมหลากหลายสาขา โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรม สาธารณสุขชุมชน และการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises-SMEs) ความตกลงสำคัญ ได้แก่ ความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนและความตกลงยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (ปี 2542) ความตกลงระหว่างสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยประจำไทเปและสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าไทเปประจำประเทศไทย เพื่อการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (ปี 2555) ส่งผลให้นักธุรกิจ นักลงทุนไทยและไต้หวันได้รับประโยชน์จากการที่ไม่ต้องเสียภาษีซ้อนในส่วนจของรายได้จากการดำเนินธุรกิจระหว่างไทยและไต้หวัน และข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ปี 2556) เพื่อเพิ่มศักยภาพของตำรวจไทยและไต้หวันผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความร่วมมือระหว่างกันเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

น.ส.ไช่ อิงเหวิน
(Tsai Ing-wen)

ตำแหน่ง ประธานาธิบดี

เกิด 31 ส.ค.2499 (อายุ 64 ปี/ปี 2564) ที่ไต้หวัน

การศึกษา ปริญญาตรีด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวัน
ปริญญาโทด้านกฎหมายจาก Cornell University
ปริญญาเอกด้านกฎหมายจาก London School of Economics เชี่ยวชาญด้านกฎหมายการค้า
ระหว่างประเทศ และกฎหมายการแข่งขัน

สถานภาพทางครอบครัว โสด

สังกัดพรรค ประชาธิปไตยก้าวหน้า (Democratic Progressive Party-DPP)

ประวัติการทำงาน

ปี 2527-2543 - รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ด้านกฎหมาย National Chengchi University และ
Soochow University

ประวัติทางการเมือง

ปี 2535-2543 - เริ่มงานทางการเมือง โดยเข้าร่วมกับพรรคก๊กมินตั๋ง หัวหน้าที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
คณะเจรจาการค้าของไต้หวันเพื่อเข้าร่วม GATT และ WTO

ปี 2537-2541 - ที่ปรึกษาอาวุโส สภากิจการแผ่นดินใหญ่

ปี 2542-2543 - ที่ปรึกษาอาวุโส สภาความมั่นคงแห่งชาติ

- ปี 2543-2547 - ประธานสภากิจการแผ่นดินใหญ่ โดยการเชิญของประธานาธิบดีเฉิน สู่เปียน จากพรรค
ประชาธิปไตยก้าวหน้า (DPP) ก่อนจะเข้าเป็นสมาชิกพรรค DPP เมื่อปี 2547
- ปี 2548-2549 - สมาชิกสภานิติบัญญัติ
- ปี 2549-2550 - รอง นรม. ไต้หวัน
- ปี 2551 - หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า
- ปี 2555 - เป็นสตรีคนแรกของไต้หวันที่ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี โดยแพ้คะแนน
นายหม่า อิงจิว จากพรรคก๊กมินตั๋ง
- ปี 2559-ปัจจุบัน - ประธานาธิบดีไต้หวัน (ชนะการเลือกตั้งสมัยที่ 2 เมื่อ ม.ค.2563)
-

คณะรัฐมนตรีไต้หวัน

ประธานาธิบดี	Tsai Ing-wen
รองประธานาธิบดี	William Lai
นรม.	Su Tseng-chang
รอง นรม.	Chen Chi-mai
เลขาธิการ นรม.	Lee Meng-yen
รอง เลขาธิการ นรม.	Ho Pei-shan
โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	Ting Yi-ming
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Hsu Kuo-yung
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Joseph Wu
รมว.กระทรวงกลาโหม	Yen De-fa
รมว.กระทรวงการคลัง	Su Jain-rong
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Pan Wen-chung
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Tsai Ching-hsiang
รมว.กระทรวงกิจการเศรษฐกิจ	Shen Jong-chin
รมว.กระทรวงขนส่งและคมนาคม	Lin Chia-lung
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ	Chen Shih-chung
รมว.กระทรวงแรงงาน	Hsu Ming-chun
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Lee Yung-de
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Wu Tsung-tsong
รัฐมนตรีลอย	Lin Wan-l
รัฐมนตรีลอย	Wu Tse-cheng
รัฐมนตรีลอย	Chang Ching-sen
รัฐมนตรีลอย	John Deng
รัฐมนตรีลอย	Kung Ming-hsin

รัฐมนตรีลอย	Lo Ping-cheng
รัฐมนตรีลอย	Audrey Tang
ประธานสภาเพื่อการพัฒนาแห่งชาติ	Huang Chih-ta
ประธานสภากิจการชุมชนในต่างประเทศ	Tung Chen-yuan
ประธานสภากิจการแผ่นดินใหญ่	Chen Ming-tong
ประธานคณะกรรมการกำกับดูแลด้านการเงิน	Huang Tien-mu
ประธานคณะกรรมการทหารผ่านศึก	Feng Shih-kuan
ประธานสภาพลังงานปรมาณู	Hsieh Shou-shing
ประธานสภาเกษตรกรรม	Chen Chi-chung
ประธานสภาชนเผ่าพื้นเมือง	Icyang Parod
ประธานสภากิจการชนเผ่าฮากกา	Yang Chang-zhen
ประธานคณะกรรมการการก่อสร้างสาธารณะ	Wu Tse-cheng
ประธานสภากิจการมหาสมุทร	Lee Chung-wei
ผอ.สำนักบริหารอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Chang Tzi-chin
ผอ.สำนักงบประมาณ การบัญชี และสถิติ	Chu Tzer-ming
ผอ.สำนักบริหารบุคคล	Shih Ning-jye
ผู้ว่าการธนาคารแห่งชาติไต้หวัน	Yang Chin-long
ผอ.พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	Wu Mi-cha
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งกลาง	Lee Chin-yung
ประธานคณะกรรมการเพื่อความเป็นธรรมทางการค้า	Huang Mei-ying
รท.ประธานคณะกรรมการด้านการสื่อสารแห่งชาติ	Chen Yaw-shyang
รท.ประธานคณะกรรมการความยุติธรรมในช่วงเปลี่ยนผ่าน	Yang Tsui